



## Universitatea "Apollonia" din Iași

Universitatea "Apollonia" din Iași este guvernată prin lege, disciplină și rigoarea bunelor proceduri

Str. Păcurari nr. 11, Iași, 700511  
Tel.: 0232/210.310; Fax: 0232/210.310  
E-mail: secretariat@univapollonia.ro  
www.univapollonia.ro

### International Congress of „Apollonia” University from Iași

*By promoting excellence we prepare the future*

**Edition XXXIII**

**2<sup>nd</sup> - 5<sup>th</sup> of March 2023, IAȘI, ROMANIA**

### **Registration Form**

**Thomas CSINTA, Research professor CUFRR** (Centre of French Graduate and Postgraduate advice, education and Research & Development–Headhunting), **Chief Editor Jurnalul Bucureștiului**, and **criminal investigative press attached OADO** (Organization for Human Rights Defence-United Nations-Ecosoc) Paris

**E-mail:** contact@jurnalul-bucurestiului.ro

**Scientific Section:** Comunicare instituțională

**Communication:** Oral presentation  50 min

**Title of the paper:** „Congresele mondiale Organizate de către ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort–Together Against the Death Penalty–Împreună Contra Pedepsei cu Moartea)

**Author:** Research Professor **Thomas CSINTA, CUFRR** (Centre of French Graduate and Postgraduate advice, education and research).

#### **Abstract**

The work, with a deep journalistic investigative character, briefly presents the works and debate (with the author's participation) from the world congresses organized by ECPM (Together Against the Death Penalty, founded in 2000), belonging since 2016 to Ecosoc (United Nations), which aim to fight for the universal abolition of capital punishment in the world (at least, in the case of crimes that do not constitute, in themselves, crimes of blood) and the mobilization of civil society (internationally) against this criminal sanction (inhuman, irreversible, etc.). On the occasion of these international congresses, apart from the presentation of a general assessment of the application of the death penalty in the world and the results obtained in favor of its abolition, other international organizations, especially from Malaysia, Adpan (Anti-Death Penalty Asia Network), Suhakam (Malaysia Rights Commission), Bar Council of Malaysia (Badan Peguam Malaysia-Barou Avocatilor din Malaysia), respectively, Madpet (Malaysians Against Death Penalty & Torture), a country where our Romanian compatriots Ionuț–Alexandru Gologan, Daniel– Ionel Țurcan and Marian-Laurentiu Peity were sentenced to death for drug trafficking. A special chapter is devoted to the great French abolitionists who marked the history of France.

**Congresele internaționale (mondiale) contra pedepsei cu moartea organizate de ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort– Together Against the Death Penalty–Împreună Contra Pedepsei cu Moartea) de la Strasbourg (1), Montreal (2), Paris (3), Geneva (4), Madrid (5), Oslo (6) și Bruxelles (7). Al 8-lea Congres mondial contra pedepsei cu moartea de la Berlin (15–18 noiembrie 2022)**

**Thomas CSINTA, Research professor CUFRA (Centre of French Graduate and Postgraduate advice, education and Research & Development–Headhunting), Chief Editor Jurnalul Bucureștiului, and criminal investigative press attached OADO (Organization for Human Rights Defence-United Nations-Ecosoc) Paris**

Organised by

**8<sup>TH</sup> WORLD CONGRESS  
AGAINST THE DEATH PENALTY**

**BERLIN, GERMANY  
15-18 NOVEMBER 2022**

With the financial support of

Federal Foreign Office

Co-funded by the European Union

Schweizerische Eidgenossenschaft  
Confédération suisse  
Confederazione Svizzera  
Confederaziun svizra

With the partnership of

**WORLD COALITION  
AGAINST THE DEATH PENALTY**

## PREAMBUL

„Mulți dintre cei care trăiesc ar merita să moară, iar dintre cei morți, ar merita să trăiască. Puteți să le acordați această șansă? În acest caz, să nu fiți prea prompti în privința pronunțării pedepsei capitale” (**John Ronald Reuel Tolkien**, 1892-1973, fost profesor universitar, scriitor, poet și filozof britanic, cunoscut, în special pentru lucrările sale **Hobbitul** și **Stăpânul Inelelor/The Lord of the Rings**)

**Congresele internaționale** (mondiale) contra pedepsei cu moartea, organizate de către **ECPM** (Together Against the Death Penalty, fondată în 2000, cu statutul **Ecosoc** al Națiunilor Unite din 2016), care au ca **scop lupta pentru abolirea universală a pedepsei capitale în lume** (cel puțin, în cazul infracțiunilor care nu constituie, în sine, crime de sânge) și **mobilizarea societății civile** (pe plan internațional) contra acestei sancțiuni penale (inumane, ireversibile, etc.) au loc la intervale de 3 ani, începând cu 2001, când, între **21–13 iunie** se va desfășura primul congres mondial la Strasbourg (Franța).

Cu ocazia acestor congrese internaționale, în afară de prezentarea unui bilanț general în privința aplicării pedepsei cu moartea în lume și rezultatele obținute în favoarea abolirii acesteia și de către alte organizații cu caracter internațional, în special, din Malaezia, **Adpan** (Anti-Death Penalty Asia Network), **Suhakam** (Comisia Drepturilor Malaeziei), **Bar Council of Malaysia** (Badan Peguam Malaysia-Baroul Avocaților din Malezia), respectiv, **Madpet** (Malaysians Against Death Penalty & Torture), țară în care compatriotul nostrum (roman) **Ionuț–Alexandru Gologan** a fost condamnat la moarte (în 2013) și evident, bine cunoscuta **Amnesty International** (cu sediul la Londra, fondată în 1961 și distinsă în 1977 cu **Premiul Nobel pentru Pace**, având-l ca secretar general din 2010 pe **Salil Shetty** din India), un ONG care promovează **drepturile omului**, mai ales cele menționate în **Declarația Universală a Drepturilor Omului** a **ONU** sau **Hands Off Cain** (o ligă de cetățeni și parlamentari pentru abolirea pedepsei cu moartea la nivel Mondial, fondată la Bruxelles în 1993, ONG membru constitutiv al **Partidului Radical Transnațional**, având ca unul dintre obiectivele sale principale, un **moratoriu al ONU** asupra execuțiilor, privit ca un punct de întâlnire între aboliționiști și retenționiști care permite statelor retenționiste să facă un pas către abolitionism), respective, **Acat France** (Acțiuni Creștine pentru Abolirea Torturii, ONG creștină ecumenică fondată în 1974, care luptă contra torturii și a pedepsei capitale, în favoarea dreptului la azil și supraveghează condițiile de detenție ale celor condamnați definitiv), **membră a Fiacat** (Federația Internațională a organizațiilor ACAT, fondată în 1987)

**(Re)amintesc aici faptul că ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort/Together Against Death Penalty–Împreună contra Pedepsei cu Moartea) este o organizație franceză renumită (de referință) de luptă contra pedepsei cu moartea, cu sediul central (general) la Paris (prezență și în SUA la New York, respectiv, în Canada la Montreal), creată în octombrie 2000 de către francezii **Olivier Déchaud** (președinte–fondator), **Michel Taube** și **Jean-François Daniel**, având ca scop promovarea abolirii universale în lume a **Pedepsei Capitale** (Pedepsa cu Moartea),**

făcând lobbying pe lângă instanțele internaționale **CDP** (Comisia Drepturilor Persoanei) al ONU și **FDP** (Forumul Drepturilor Persoanei) al UE, fiind un membru activ al Comitetul de pilotaj **CMPM** (Coaliția Mondială contra Pedepsei cu Moartea).

Printre membrii organizației **Ensemble contre la peine de mort (ECPM)** îl regăsim pe Profesorul **Philippe Maurice**, Director de Cercetări în Istorie Medievală la EHESS (Școală Superioară de Înalte Studii în Științe Sociale), fost condamnat la moarte (1980) și grațiat în 1981 de către președintele ales **François Mitterrand** (1916 – 1996, în funcție între 1981–1995) **simbolul abolirii Pedepsei Capitale în Franța**, precum și pe Profesorul de Drept **Robert Badinter**, abolitionist convins, **părintele abolirii Pedepsei Capitale în Franța** (1981), apărător benevol în anii 1970 a zeci de condamnați la moarte, care așteptau pe coloarul morții să fie ghilotinați, cu celebra „mașină umană și democratică a morții” a lui **Jeseph-Ignace Guillotin** (1838–1814, medic, om politic și deputat francez), care în ședința Adunării Naționale din 1789 (după succesul Revoluției franceze și Declarația Drepturilor Omului și al Cetățeanului), propune reforma(rea) vechiului Cod Penal (CP) francez, prin intermediul a 6 articole fundamentale, iar mai târziu, în ședința din 20 martie 1791, utiulizarea unei mașini „mecanice, eficace, sigure”, dar în special „umane” și „democratice”, pentru executarea sentințelor de condamnare la moarte, căruia îi propune și numele „Louisette”! (după numele Doctorului J. Louis, Secretar al Academiei parisiene de Chirurgie care a studiat, a pus la punct și a perfecționat mașina!).

Alți membri celebri ai organizației sunt și **Profesorul Rick Halperin** (SMU-Southern Methodist University, Dallas), cunoscut pentru convingerile sale abolitioniste, membru al **CAIUSA** (Chair of Amnesty Internațional, USA), **Tristan Mendès France**, reputat scriitor și jurnalist francez, fiul matematicianului și profesorului emerit de renume de la Universitatea Bordeaux, **Michel Mendès France**, și nepotul marelui om politic de stânga, **Pierre Mendès France**, fost Președinte al Consiliului în Franța (19 iunie 1954–5 februarie 1955) în timpul Republicii a IV (27 octombrie 1946–4 octombrie 1958), fost Președinte al **ECPM** până în 2007.

În prezent această organizație are ca Director general pe **Raphaël Chenuil-Hazan**, Secretar general pe **Emmanuel Maistre** și Director de Programe pe **Nicolas Perron**.

## APROFUNDAREA DOSARULUI

„Dreptul de a trăi este cel mai important dintre toate drepturile (fundamentale) ale Omului” (...) „Am fost întotdeauna un aboliționist, prin educație, prin mediul meu profesional, prin sensibilitatea mea față de literatură, de la **Victor Hugo** la **Albert Camus**. (...). Dar aboliționismul nu era bătălia (lupta) mea prioritară. Au fost altele, mai mult politice, decolonizarea, Războiul Algeriei, libertățile (democratice). (...). Există o mare diferență între modul de a concepe, intelectualmente, lipsa de umanitate și incoerența pedepsei cu moartea (...) și este cu totul altceva de a le trăi în realitatea juridică (...). Condamnarea la moarte a teroristului într-o democrație, nu înseamnă altceva decât susținerea valorilor acestuia din urmă. (...). Eu nu doresc decât liniștea pe care morții o reclamă.” **Robert Badinter** (n.1928, profesor de drept, fost ministru al Justiției/23 iunie 1981-19 februarie 1986; „părintele” **abolirii Pedepsei Capitale in Franta**/9 octombrie 1981-votat de către Adunarea Nationala pe 18 septembrie 1981 cu 363 de voturi pentru și 117 voturi contra, adoptată în Senat pe 30 septembrie 1981 cu

161 pentru și 126 contra; consultant la elaborarea **Constituției României/1991**; fost președinte al Consiliului Constitutional Francez/4 martie 1986–4 martie 1995 și președinte de onoare al celui de **Al 6-lea Congres Mondial contra Pedepsei cu Moartea de la Oslo-Norvegia, între 21-23 iunie 2016**).

**Primul Congres mondial contra pedepsei cu moartea** va avea loc cu foarte puțin timp după crearea organizației **ECPM** și la inițiativa acestuia, în cursul lunii iunie 2001 (13–15 iunie) în capitala „juridică” a Uniunii Europene, la **Strasbourg**.

Acest eveniment istoric (fără precedent) a permis, pentru prima oară, realizarea unui bilanț (oarecum, complet) despre pedeapsa capitală în lume, despre țările „**abolitioniste**” (care au abolit deja pedeapsa cu moartea sau erau pe calea abolirii acesteia, cel puțin pentru crimele comise care nu erau, efectiv, de „sânge”) despre contextul în care aceasta este pronunțată, precum și despre țările „**retenționiste**” care o și aplică atât „**teoretic**” cât și „**practic**” (mai mult sau mai puțin în funcție de tipul de infracțiune criminală) pentru că o au inclusă încă în codul lor penal, dar și cele care, „practic” nu o mai aplică în ciuda acestui fapt.

Astfel, în 2001, 109 țări din cele 195 aveau deja abolite sancțiunea penală cu moartea pentru orice tip de infracțiune criminală (inclusiv, cea de sânge) „în drept” sau „în fapt” cu **moratorium** (amânare, suspendare voluntară legală a executării pedepsei cu moartea, pe un termen, în principiu, limitat).

Conform unor documente furnizate atunci de către **Amnesty International**, în 1999, 64 de țări ar fi pronunțat, în total, 3.857 de condamnări la moarte, dintre care 1.813 ar fi fost și executate, în 31 de țări.

Având în vedere însă lipsa de transparență într-o serie de state (studiate), conform investigațiilor noastre (ale căror rezultate au fost publicate în cartea mea „Împreună contra Pedepsei cu Moartea”–**Congresele internaționale de la Geneva, Kuala Lumpur, și Oslo**), numărul de execuții ar fi depășit 2.000, dintre cele peste 4.000 care ar fi fost pronunțate, în cca 35 de state.

Aceste cifre ar fi fost net superioare față de anul următor, 2000, când 1.457 de deținuți ar fi fost executați în cca 28 de țări, dintre care peste 1.000 în China, 85 în SUA, 75 în Iran și 63 în Arabia Saudită, ceea ce implica atunci, de fapt, o scădere mai mult decât semnificativă a pronunțării sentințelor de condamnare la moarte și a execuțiilor.

Din contră, până la congresul de la Strasbourg, în prima jumătate a anului 2001, atât numărul de condamnări la moarte cât și cel al execuțiilor ar fi fost în creștere față de anul precedent, pentru ca acestea să ajungă la cca 1.290 de execuții în lume, dintre care cca 1.100 în China.

Semnatarii actului final au fost Michel Tubiana (președintele LGH–Liga Drepturilor Omului), Michel Taube (președintele **ECPM**), Denys Robiliard (președintele Amnesty International–Secția franceză), Sylvie Bukhari de Pontual, ACAT France, Mario Marazziti (purtătorul de cuvânt al comunității Sant Egidio), Ahmed Othmani (președintele al **Penal Reform International–PRI**, fondată la Londra în 1989), Mireille Mendes France (reprezentanta Asociației Internaționale a Juriștilor democrați), Sidiki Kabaa (președintele Federației Internaționale LDH–Liga Drepturilor Omului), Francis Teitgen (decan al Ordinului Avocaților a Curții de Apel Paris, Sergio d’Elia (secretar general al organizației Hands off Cain).

***Cel de-al 2-lea Congres mondial contra pedepsei cu moartea***, organizat tot de către **ECPM** în parteneriat cu **Penal Reform International** (PRI—organizație internațională neguvernamentală independentă cu numărul de înregistrare 40025979) care își structurează activitatea printr-un program de politici, programe regionale și un program de guvernanță și strategii care asigură învățarea și impactul s-a desfășurat între **6–9 octombrie 2004** la **Montreal** la care au participat, militanți (cca 3.500 – îmbrăcați în neguru), avocați, diplomați, universitari, oameni de știință, oameni politici, responsabili de ONG și jurnaliști din 64 de state, dar și celebrități, printre care și actrița Catherine Deneuve (Franța) și deputatul european Ari Vatanen (Finlanda), fost campion mondial de Rallye (de automobil).

Lucrările congresul ar fi fost „consacrate” pedepsei capitale în SUA, având în vedere faptul că acesta a avut loc în preajma celei de a 55-a alegeri prezidențiale americane (din 2 noiembrie) la care câștigătorul a fost **George W. Bush** (Partidul Republican), reales, în fața lui **John Kerry** (Partidul Democrat).

Conform lucrărilor congresului, în anul care l-a precedat, cel puțin 1.526 de persoane ar fi fost executate, în cca 31 de țări, dintre care cca 81% ar fi fost în China, în Iran și în sfârșit, în SUA.

În principiu, acest congres îl putem considera ca un „prim pas” important către abolirea universală a drepturilor omului.

De remarcat este și mesajul președintelui **Jacques Chirac** (1932-2019, în funcție între 1995–2007) care în acesta solicita instaurarea unui „**moratorium**” **general** pentru toate execuțiile capitale în lume și menționa printre altele faptul că „*Jumătate dintre statele membre ale Națiunilor Unite au reușit să renunțe la această sancțiune penală (...), dar încă, 78 le aplică (...). Altele au reluat execuțiile după un moratorium, mai mult sau mai puțin scurt, printre care și India, Ciad, Indonezia sau Liban*”.

***Al 3-lea Congres internațional contra pedepsei cu moartea*** cu peste 1.000 de participanți (și 150 lucrări prezentate), organizat de către **ECPM**, revine în 2007 în Franța, la **Paris**, și va avea loc între **1–3 februarie** sub „**înaltul patronaj**” a lui **Jacques Chirac** și **Angela Merkel**.

Acesta a fost marcat atât printr-o **declarația oficială a Uniunii Europene** cât și printr-un mesaj solem din partea **Papei Benedict al XVI-lea**, dar și prin ce al lui **Dalai Lama** sau prin intervenția abiliționiștilor chinez, celor din Maroc și Benin care erau țări retenționiste.

Un rol important au jucat și lucrările aboliționiștilor din Africa de Nord și Orientul Mijlociu.

Importante lucrări au fost consacrate Chinei, pe de o parte pentru că această țară practică execuțiile la într-un număr mare de cazuri (fiind, practic, țara cu cel mai mare număr de condamnați la moarte și executați), iar pe de altă parte pentru că anul viitor (în 2008) vor avea loc la Pekin (Beijing) Jocurile Olimpice de vară (al XXIX-lea) între 6–24 august.

Este de remarcat aici și faptul că în ciuda violării sistematice a drepturilor omului în această țară, dintre cele 5 orașe candidate **Paris, Toronto, Istanbul, Osaka** și **Pekin**, acesta din urmă a totalizat 44 de voturi în primul tur și 56 în cel de-al doilea tur, considerabil mai multe decât orașele contracandidate (Paris–15, 18; Toronto–20, 22; Istanbul–17, 9; iar Osaka–6, 0).



**Cel de-al 4-lea Congres internațional contra pedepsei cu moartea** organizat de către **ECPM**, în parteneriat cu **Confederația Helvetică (Elveția)** și cu **CMPM** (Coaliția Mondială Contra Pedepsei cu Moartea) a avut loc între **24–26 februarie 2010**, în **Palais des Nations** la **Geneva**.

**În afară de importante personalități ale lumii politice și ale societății civile**, printre care și **José Luis Zapatero, Robert Badinter, Navanethem Pillay, Micheline Calmy-Rey, Abdou Diouf**, peste 1.300 de persoane au participat la acest congres, primul, la care am participat și eu, legat de execuțiile din Japonia și detenția unui rămân în această țară, pentru trafic de stupefiante. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra pedepsei cu Moartea. „Pădurea spânzuraților”**. **Al 4-lea Congres internațional contra pedepsei cu moartea. Corespondență de la Kosuge Prison (Tokyo) și cel de-al 4-lea Congres Mondial contra Pedepsei Capitale (Geneva). Articol dedicat abolirii pedepsei capitale în Franța (cu 33 de ani în urmă—prof. univ. dr. Thomas CSINTA—în exclusivitate pentru Jurnalul Bucureștiului), Dialog cu un român, fost condamnat la închisoare în „Țara Soarelui Răsare”. (Interviul...**

**Cel de-al 5-lea Congres contra pedepsei cu moartea** se va desfășura în la **Madrid** între **12–15 iunie 2013** care reuni 1.150 de personalități politice și reprezentanți ai societății civile (avocați, juriști, universitari, director de ONG implicați în apărarea drepturilor omului, organizații aboliționiste, etc.).

Acest congres va fi orientat, în special, către evenimentele deosebite din Lumea arabă generate de către primăvara arabă (o serie de mișcări de protest care au avut loc în mai multe țări din **Orientul Mijlociu** și **Africa de Nord** începând cu sfârșitul anului 2010 și până la mijlocul anului 2012, mai ales în țări **arabe** în care domnea un regim autoritar sau totalitar cum sunt **Egipt, Algeria, Yemen, Libia, Iordania, Bahrain, Maroc, Kuweit** și **Iran** și cu o mai mică amploare în **Sahara Occidentală, Sudan, Djibouti, Cisiordania, Liban, Siria, Irak, Senegal, Arabia Saudită** și **Oman** s-au numai cu demonstrații în țări din afara zonei, cum ar fi **Somalia, Albania, Serbia, Mauritania** și **Gabon**).

Scânteia care a declanșat mișcările de protest a fost larg recunoscută ca fiind sinuciderea prin auto-incendiere a lui **Mohamed Bouazizi** în **Tunisia** în ziua de 17 decembrie 2010, care până la urmă, au dus la înlăturarea președinților tunisian **Zine El Abidine Ben Ali** și egiptean **Hosni Mubarak**, iar ulterior și a președintelui yemenit **Ali Abdullah Saleh**.

În Iordania și Cisiordania guvernele au fost dizolvate de către regele **Abdullah**, respectiv președintele Autorității Palestiniene **Mahmud Abbas**.

<https://www.youtube.com/watch?v=jAMfNii3By8>

În perioada derulării acestor mișcări populare au avut loc o serie de evenimente social politice de mare importanță, printre care menționez, în afară de cele prezentate deja și revolta contra colonelului **Mouammar Kadhafi** și intervenția militară în Libia, între 15 februarie–23 octombrie 2011, în cadrul căruia acesta va fi înlăturat de la putere și ucis pe 20 octombrie (ceea ce va genera un război civil, încă în curs de derulare), schimbarea Constituției în Maroc (ca urmare a mîcărilor populare în perioada 20 februarie 2011–2012), schimbarea guvernului în Iordania (ca urmare a manifestațiilor între 26 ianuarie 2011–2012), intervenția militară în Bahrein (ca urmare a revoltelor

populare între 14 februarie -18 martie 2011), războiul civil din Siria (din 15 martie 2011, contra lui **Bachar el-Assad**), precum și cele din Irak (între 30 decembrie 2013–9 decembrie 2017) și Yemen (din 9 iulie 2014, în derulare), alegerea unor guverne islamiste în Tunisia, Maroc și Egipt (2/3 iulie în urma unei lovituri de stat, ale **fortelor armate egiptene** contre președintelui **Mohamed Morsi**, ales provizoriu pentru un după **Revoluția Egipteană în 2011**).

Consecințele au fost mai mult decât dezastruoase.

**Cca 70.000 de morți** (dintre care peste 50.000 în Libia–alte surse indică între 6.000–12.000, între 900–2.000 în Egipt, 340 în Tunisia, 2.300 în Yemen, etc.) și între 18.000–70.000 de răniți.

(Re)amintesc aici faptul că înainte de acest congres mondial contra pedepsei cu moartea, în perioada **18–20 octombrie 2012** a avut loc și un altul, organizat de către **ECPM**, în parteneriat cu **OMDH** (Organizația Marocană a Drepturilor Omului) și cu **CMCPM** (Coaliția Marocană Contra Pedepsei cu Moartea), tot internațional, dar „regional” la Rabat, în Maroc (țară retenționistă însă care nu ar mai aplica, în practică, execuțiile de peste două decenii), un eveniment istoric fără precedent în Lumea Arabă, la care vor participa aboliționiști nu numai din Magreb (Tunisia, Maroc, Algeria), dar și din Iordania și Liban.

**Cel de al 6-lea Congres mondial contra pedepsei cu moartea**, la care am fost invitat și eu și la care am participat cu o serie de lucrări, legate inclusiv de condamnarea la moarte a compatrioților noștri, francezul **Serge–Areski Atlaoui** (n.1963) în Indonezia (în 2007) și românul **Ionuț–Alexandru Gologan** (n.1992) în 2013–în Malaezia, care ulterior, au făcut și subiectul unei cărți intitulate „**Împreună contra Pedepsei cu Moartea**”) va avea loc în capitala Norvegiei la **Oslo**, în perioada **21–23 iunie 2016**, fiind cordonat de către scriitorul și editorul italian **Antonio Stango** (n.1957, expert în drepturile omului, ales pe 30 octombrie președinte al Ligii Italiene a Drepturilor Omului) și avân ca președinte onorific pe profesorul aboliționist și simbolul abolirii pedepsei capitate în Franța, **Robert Badinter**.

**(Ensemble Contre le Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea..., ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea..., ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea..., ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea..., ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea...**

Este de remarcat și aici faptul că premergător acestui congres mondial, a avut loc un alt congres internațional, tot cu caracter „regional”, în perioada 11–12 iunie 2015, la Kuala Lumpur în Malezia (țara în care **Ionuț–Alexandru Gologan**, astăzi în vârstă de 30 de ani, originar din localitatea prahoveană Telega, fost angajat al unei firme de transport în Germania și interpelat pe 26 iunie 2012 cu 1,427 kg de metamfetamina–C<sub>10</sub>H<sub>15</sub>N în bagaje pe Aeroportul Internațional din Kuala Lumpur, a fost condamnat la moarte pe 16 octombrie 2013 de către Curtea Federală de Justiție din Malaysia–Înalta Curte de Justiție din Malaysia prezidată de judecătorul Datuk Akhtar Tahirpe, pentru trafic de stupefiante, pedeapsă confirmată și de către Curtea de Apel de la Putrajaya, pe 16 februarie 2015).



Ca urmare a presiunii politice (internaționale), asupra autorităților judiciare din această țară, în special, prin intermediul congreselor internaționale contra pedepsei cu moartea (mondiale și regionale), toate execuțiile au fost blocate ca urmare a unui muratoriu, iar pedeapsa capitală a lui Ionuț Gologan a fost „convertită” în 10 lovituri de bici și 20 de ani de „temniță” (recluziune criminală)

Menționez aici faptul că pe 27 iunie 2018, Curtea Federală a Malaeziei a condamnat la moarte și un alt român pentru trafic de droguri, pe **Daniel–Ionel Turcan** (astăzi, în vârstă de 55 de ani, plecat din țară încă din anul 1999).

După ce a lucrat în industria textilă din Turcia, românul s-a întors în Europa, în Italia, în 2004, pentru ca în 2009 să se stabilească (măim ult sau mai puțin legal) în Spania.

Recrutat în „profesia” de „cărăuș” (în materie de stupefiante), la sfârșitul anului 2013, de către un oarecare „Jamal”, Turcan pleacă în Brazilia, de unde urma să transporte drog dur (de mare risc) în Laos și Vietnam, în perioada 1 decembrie 2013–11 ianuarie 2014 și înainte de a pleca spre Malezia a avut chiar „satisfacția” de a locui într-un hotel de lux (timp de 4 nopți) San Raphael din Sao Paulo.

Însă, pe 13 ianuarie 2014, acesta va fi interpelat de către polițiștii de pe Aeroportul din Kuala Lumpur în posesia a două pachete de cocaină.

Încarcerat în închisoarea **Simpang Renggam** (împreună cu un alt român, **Marian–Laurențiu Peity** din Timișoara în vârstă de 35 de ani, interpelat pe 12 octombrie 2011 pe Aeroportul din Kuala) și achitat în prima instanță peste un an (în 2015), în urma apelului făcut de către procurorii parchetului, în 2017, Turcan nu va mai avea noroc și contra acestuia va fi pronunțată pedeapsa capitală, ca și contra compatriotului său Ionu–Alexandru Gologan, iar pe 27 iunie 2018, în urma refuzului apelului acestuia de către Curtea Federală a Malaeziei, sentința rămâne definitivă.

Având însă în vedere faptul că după 1991 Malaezia nu a mai executat niciun cetățean străin pentru trafic de droguri, pedeapsa acestuia, foarte probabil, va fi comutată la o pedeasă cu închisoare, cu executare în penitenciar, de tip recluziune criminală (peste 10 ani de detenție).

În ceea ce îl privește pe Peity, cu 3,218.7 g de metanfetamină în bagaje, și el va fi condamnat la moarte pentru trafic de stupefiante în 2016, iar după 2 ani în așteptarea executării sentinței din 2017 (când recursul său a fost respins de către Curtea de Apel federală), și pedeapsa lui a fost comutată la 10 lovituri de baston de trestie de zahăr și 18 ani de recluziune criminală.

**Cel de-al 7-lea congres mondial contra pedepsei cu moartea** organizat de către **ECPM** s-a desfășurat în capitala Uniunii Europene, la **Bruxelles**, în perioada **26 februarie–1 martie 2019**.

Printre personalitățile politice prezente (grație locului ales!) îi menționez pe **Pavel Telička** (înalt funcționar și om politic, vicepreședinte al Parlamentului European, Chehia), **Federica Mogherini** (înalt funcționar european în cadrul Afacerilor externe și a Politicii de securitate, vicepreședinte al Comisiei Europene, Italia), **Didier Reynders** (vice prim-ministru și ministru al Afacerilor externe și al Afacerilor Europene, Belgia), **Pascale Baeriswyl** (secretar de stat în cadrul Afacerilor externe, Elveția), **Audun Halvorsen** (secretar de stat în cadrul ministerului Afacerilor externe, Norvegia).

Acestora s-au alăturat „celebrități” implicate, direct sau indirect în pedeapsa capitală cum sunt **Sandrine Ageorges-Skinner** (soția lui **Hank Skinner** condamnat la moarte în Texas, SUA, în martie 2015, pentru asasinarea prietenei sale Twila Busby și cei 2 fii ai săi Randy Busby et Scooters Caler), **Suzana Norlihan Alias** (sora lui Zulkarnain bin Alias condamnat la moarte în Indonésie), **Arthur Judah Angel** (fost condamnat la moarte în Nigeria), **Sabine Atlaoui** (soția lui **Serge Atlaoui**), **Antoinette Chahine** (fostă condamnată la moarte în Liban), **Chang Hsing-Tse** (fost condamnat la moarte în Taiwan), **Geneviève Donadini** (jurat în celebrul dosar criminal **Ranucci** în Franța), **Jerry Givens** (fost călău american, devenit aboliționist), **Ahmed Haou** (fost condamnat la moarte în Maroc), **Hsu Tzu-Chiang** (fost condamnat la moarte în Taiwan), **Susan Kigoula** (fost condamnat la moarte în Uganda), **Joaquín Martínez** (fost condamnat la moarte în Spania), **Vida Mehannia** (soția lui **Ahmadreza Djalali**, condamnat la moarte în Iran), **Ndume Olatushani** (fost condamnat la moarte în USA), **Pete Ouko** (fost condamnat la moarte în Kenya) și **Marie Pelenc** (corespondenta lui **Antoinette Chahine**, militantă contra pedepsei cu moartea și tortura, acuzată pe nedrept că ar fi participat în 1994, la vârsta de 22 de ani, la un atentat și asasinarea unui preot în Liban, având în vedere faptul că fratele său era membru al forțelor libaneze, condamnată la moarte în 1997 și eliberată pe 24 iunie 1999, grație intervenției organizațiilor aboliționiste **Amnesty International** și **Action des chrétiens pour l'abolition de la torture-ACAT**)

**Condamnații la moarte sub președinția lui Giscard d'Estaing (In memoriam Christian Ranucci –..., Revizuirea condamnărilor penale în cadrul Justiției franceze. Incursiune în istoria marilor erori judiciare...**

La congres au **participat 1.500 de persoane din 100 de țări, 350 de personalități și 150 ONG-uri**, care au dezbătut tematica abolirii pedepsei capitale în cca **100h** (cu participarea a 50 de artiști în 17 evenimente culturale), **cu o declarație finală.**

În sfârșit, **cel de-al 8-lea Congres mondial contra pedepsei cu moartea** organizat, tot de către **ECPM**, s-a desfășurat la **Berlin în perioada 15–18 noiembrie 2022**. O preocupare importantă la acest eveniment istoric a constituit **Iran**, o țară multiculturală cu multe grupuri etnice și lingvistice, printre care menționez pe persanii (61%), azerii (16%), kurzii (10%) și lurii (6%) și în care, în cursul anului 2021, numărul condamnărilor a crescut semnificativ, ca de altfel și cel al execuțiilor, dintre care 126 pentru trafic de stupefiante (în creștere cu peste ¼ față de anul precedent, 2020). Republică islamică (o **formă de guvernare** prezentă și în Pakistan, Afganistan și Mauritania) în Iran o majoritate constituie categoria **șiiită Twelver**, în timp ce în celelalte **republici majoritatea religioasă islamică** este formată din **sunniți**.

În aceste state legislația se bazează (cel puțin parțial) pe **legea islamică** (Shari'a/Sharia/Şaria, **Coranul**–190 versete dintr-un total de 6.236, **Sunna/hadithul** Profetului, analogia juridică–**qiyās** și consensul comunității de credincioși–**ijma**). Şaria acceptă doar primele două surse ca fiind divin produse sau inspirate. În timp ce există un singur Coran, există mai multe colecții „oficiale”, antice și tradiționale, ale **Hadis/hadîth** (consemnarea unei fapte sau spuse a profetului **Muhammad**), unul dintre motivele imposibilității, cel puțin teoretic, de a ajunge univoc la adevărata Shari'a.

**Știința Hadis** se ocupă cu luarea în considerare a dovezilor despre tradiția Mesagerul lui **Allah**, dacă se cunoaște sursa acestor vorbe și, cel care a transmis aceste vorbe, în termeni de acceptare și de răspuns, și se ia în considerare semnificația textului după verdictul și după regulile care disting un randament acceptabil ca fiind atribuit **Profetului Muhammad**. Versetele revelației din Coran sunt în mare parte versete dedicate lui Allah și calităților sale previzibile, narațiuni ale profeților anteriori și de tip **eshatologic**. În plus, în Iran, guvernul se află sub autoritatea celor mai înalți religioși musulmani **șiti (Ayatollah)**. Ca urmare, numărul mare de execuții care au loc, anual, în Iran ar avea la bază, întocmai, „inclusiunea” (mai mult sau mai puțin) Coranului în politica de guvernare a țării.

Conform documentelor prezentate la congres, în cursul anului trecut, cel puțin **333 de execuții** ar fi avut loc, ceea ce reprezintă o creștere de cca 25% față de 2020 (când numărul acestora ar fi fost de cel puțin 267) dintre **care doar 55** (adică, cca 16,5%) ar fi fost anunțate „oficial” (contra unei medii de cca 33% în perioada 2018–2020), iar **restul de 83,5%** (dintre cele 278 de execuții în total, în 2021) n-ar fi fost au fost menționate de către autorități, **printre care s-ar fi aflat și 2 delincvenți minori și 17 femei** (față de 2020, când numărul acestora ar fost 9). În plus, cel puțin 193 de execuții în 2021 (și cel puțin 3.758 din 2010) ar fi avut la bază pedepsa capitală pronunțată de către un **Tribunal Revoluționar** și cel puțin 183 de execuții (cca 55% din totalul lor) ar fi avut la bază sentințe de condamnare la moarte pronunțate pentru crime de sânge, iar 126 (cca 38%) pentru trafic de stupefiante, față de 25 (cca 10%) în 2020.

Interesant este faptul că nicio execuție legată de traficul de stupefiante n-ar fi fost semnalată de către autorități (sursele oficiale), dar, pentru prima dată, în ultimii 15 ani, n-ar fi fost semnalată nicio execuție publică (ceea ce pare a fi evident, pentru că niciuna nu ar fi fost oficială). Nu mai puțin interesant este și faptul că cca 705 deținuți condamnați la moarte pentru crime de sânge ar fi fost „iertăți” de către familiile victimelor lor în virtutea **legii Talionului** (a retribuirii/remunerării—a reciprocității între infracțiunea criminală și pedeapsă, cunoscută și sub numele de „**Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte**”), intermediară, în cadrul justiției penale, între răzbunare și intervenția unui judecător imparțial, pe care Șaria le consideră „crime” (în particular, de „sânge”).

Ca o consecință a acestei legi (pe care savanții musulmani o consideră foarte justă/dreaptă și echitabilă), dacă un infractor a comis o crimă de sânge (a ucis intenționat/qatl-e-amnd sau a mutilat intenționat/zarb-Jahr amnd, o persoană), familia acesteia are drept la o „despăgubire” (retribuție) echivalentă (corespunzătoare) sub formă de **daune morale și materiale** din partea autorului crimei, iar dacă acesta își permite să le plătească **diyya** (prețul sângelui) el va putea fi iertat conform principilui „marelui pardon” al Islamului. Din contră, dacă moartea este accidentală (omucidere involuntară/qatl-e-na-amnd) sau rănirea neintenționată (zarb-Jahr na-amnd), legea Talionului nu poate fi aplicată dar inculpatul riscă o pedeapsă până la 3 ani de închisoare și trebuie să se achite de compensarea prejudiciului suferit de victimă.

În sfârșit, în cazul unei infracțiuni criminale voluntare, dacă un copil care urma să se nască, moare, pedeapsa prevăzută de Șaria este cuprinsă între 1–3 ani de închisoare.

De remarcat este și faptul că judecătorul condamnă autorul crimei dar nu specifică în verdictul său dacă legea Talionului poate fi sau nu aplicată în cazul inculpatului, dar acest lucru poate fi solicitat de către condamnat după apel, dacă sentința de condamnare a acestuia a rămas definitivă.

Vârsta legală pentru aplicarea legii Talionului era de 15 ani pentru tineri (și 9 ani pentru tinere), până în 2012, când autoritățile judiciare au emis un decret care interzice aplicarea acesteia în cazul tinerilor care au mai puțin de 18 ani la data comiterii crimei, în general, decât în „cazuri excepționale” (care, însă, pot fi oricând pretextate).

În sfârșit, condamnatul „grațiat” conform legii Talionului, poate fi totuși sancționat penal cu o pedeapsa de închisoare cu executare în penitenciar (minimum 2/3ani și până la 10 ani) dacă circumstanțele crimei sunt agravante, pe care, de altfel, condamnatul execută, deja „în detenție provizorie”.

În cazul omuciderilor intenționate, nu rareori, executarea pedepsei este „întârziată” cu 5 ani pentru a mări șansele unei înțelegeri pe cale amiabilă între criminal și familia victimei.

De fapt, atunci când este vorba de o infracțiune criminală (crimă de sânge), care nu afectează societatea civilă (decât indirect și marginal), justiția islamică consideră că este just (drept) și echitabil ca soarta inculpatului (în principiu, condamnat la pedeapsa capitală) să depindă de familia victimei, care poate sau nu să-l „grațieze” pe acesta, contra unei retribuții pe care această o consideră „corespunzătoare”, deci satisfăcătoare.

Dar „negocieri” de tot felul între parchet și inculpat (chiar dacă ele sunt de alt tip) au loc și în cadrul justiției americane, considerată cea mai (ne)dreaptă (!), care nu există, în principiu, în cadrul justiției din țările europene (cel puțin, membre ale UE).

Această lege nu se aplică însă și în cazul traficului de stupefiante (considerată crimă și nu delict !) care afectează grav societatea civilă sau în cazul altor crime, cum sunt omucidere voluntară (intenționată), cele comise în legitimă apărare, în flagrant–delict de adulter, de către minorilor, bolnavi psihici, sau în cazul părinților care și-au ucis copii.

Sistemul judiciar actualo al Iranului a fost implementat de către **Ali Akbar Davar** (Mirza Ali Akbar Khan-e Dāvar, 1885–1937, jurist, judecător și om politic iranian, victima unei siucideri) și modificat, ulterior, în cea de-a două epocă a dinastiei Pahlavi (12 decembrie 1925 – 11 februarie 1979), înainte de crearea republicii islamice cu regim prezidențial (instituit prin referendum pe 30 și 31 martie 1979).

După răstunarea de la putere a dinastiei Pahlavi și Revoluția iraniană (7 ianuarie 1978 – 11 februarie 1979) sistemul judiciar a fost profund modificat și este bazat pe Șaria (legea islamică șiiită).

Tribunalele Revoluționare (speciale) judecă anumite tipuri de infracțiuni criminale (crime) și corecționale (delicte) cum sunt cele contra securității naționale, traficul de stupefiante și acte (acțiuni) care aduc „atingere” (direct sau indirect) Republicii islamice.

Deciziile acestora sunt definitive și nu pot fi, din păcate, nici contestate (prin recurs, Apel) și nici casate (anulate), ca de altfel nici deciziile tribunalelor speciale „bisericești”, spre deosebire de cele militare, care judecă militari și polițiști și deciziile cărora pot face atât obiectul recursului cât și a casării, ca și tribunalele „regulate” (obișnuite) de prima instanță și instanță.

În sfârșit, conform documentelor oficiale de la congres, în lume, cca 30.000 de persoane ar fost condamnate la moarte, 109 state ar fi aboliționiste (sau retenționiste fără, însă, a aplica, în fapt, pedeapsa cu moartea), dar încă 51 din totalul lor aplică pedeapsa

cu moartea, iar **RCA (Republica Centrafricană)** este ultimul stat care a abolit pedeapsa capitală, **probabil, grație, unei „apropieri” de Uniunea Europeană**, al cărui Consiliu prelungeste mandatele misiunii civile de consiliere și misiunii de instruire militară PSAC (Politica de Securitate și Apărare Comună) ale Uniunii Europene.

Deciziile adoptate vin ca urmare a revizuirii strategice globale a celor două misiuni, misiunea civilă de consiliere Euam RCA și misiunea de instruire militară Eutm RCA, ale căror mandate sunt astfel prelungite până la 9 august 2024 în cazul misiunii civile Euam RCA și până la 20 septembrie 2023 în cazul misiunii militare Eutm RCA. Pentru Euam RCA, Consiliul prevede o valoare de referință financiară pentru costurile comune de 28,4M€, iar pentru Eutm RCA, o valoare de referință de 7,813 M€.

Cca 80% dintre statele membre ale ONU nu mai practică pedeapsa capitală și 60% dintre acestea sunt aboliționiste.

Continentul african „tinde” către abolirea universală a pedepsei capitale, dacă ținem cont de faptul că 45 dintre cele 55 de state sunt aboliționiste în drept sau în facto.

Cele 5 state care au practicat cele mai multe execuții în 2021 au fost China, Iran, Arabia Saudită, Egiptul și Siria.

## COMENTARIUL AUTORULUI

**Bătălia pentru abolirea pedepsei capitale** în Franța, datează încă din secolul al XVIII-lea, când în 1791 au loc dezbateri de mare anvergură pe această tematică (între aboliționiști și retenționiști), avându-l ca simbol pe **Louis-Michel Lepeletier Marchiz de Saint-Fargeau** (1760–1793, victima unui asasinat, fost deputat între 1789–1793 și președinte al Adunării Naționale în 1790) raportor al primului Cod Penal pentru abolirea sentinței de condamnare la moarte.

Tentative de abolire a pedepsei cu moartea vor avea loc și după mișcările revoluționare între 1830–1848 cu referire la principiile declarației Drepturilor Omului și ale Cetățeanului din 1789 (care se pronunță, atât, contra sclavagismului cât și contra pedepsei cu moartea).

În secolul al 19, numeroși juriști, avocați, magistrați, universitari și intelectuali francezi se vor angaja în bătălia pentru abolirea pedepsei cu moartea, pe care o declară „imorală”, ineficace și primitivă, pentru că are la bază legea Talionului.

Cu toate acestea, pași importanți nu vor fi făcuți în această direcție, iar sancțiunea va fi, aproape, întotdeauna aplicată în cazurile în care victima era un „om al legii” (depozitar al ordinii publice), un copil, mai multe victime, etc., sau om politic, în particular, **președinte de stat**, cum a fost cazul lui **Marie François Sadi Carnot** (1837–25 iunie 1894 la Lyon, al 5-lea președinte al Franței, din 3 decembrie 1887, asasinat de către anarhistul de origine italiană Sante Geronimo Caserio/n.1873, condamnat la moarte și ghilotinat pe 16 august 1894) sau **Joseph Athanase Doumer (Paul) Doumer** (1857–7 mai 1932 Paris, al 14-lea președinte al Republicii, în funcție din 13 iunie 1931, asasinat de către medicul de origine rusă Paul Gorgulov/n.1985, condamnat la moarte și ghilotinat pe 14 septembrie 1932).

Chiar și în secolul XX, societatea civilă va fi dominată de retenționiști, până la alegerile prezidențiale din 1981, când candidatul socialist **François Marie Adrien Maurice Mitterrand** (1916–1996, ales al 21-lea președinte al Franței, în funcție între 1981–1995) se va pronunța public contra pedepsei cu moarte și promite că în cazul alegerii

sale în fruntea statului va aboli această sancțiune penală (în ciuda faptului că cca 2/3 dintre francezi erau favorabili acestei pedepse—conform legii Talionului).

Ales în funcție pe 10 mai și numit, oficial, pe 21 mai, Mitterrand numește în funcția de ministru al justiției pe avocatul și profesorul de drept aboliționist convins **Robert Badinter** (n.1928, în funcție între 1981–1986, consultant la elaborarea Constituției românești în 1991), apărător benevol al condamnaților la moarte ai anilor 1970, care va pune în practică declarația președintei, devenind astfel „părintele” abolirii pedepsei capitale în Franța.



În sfârșit, între **Lepeletier Marchiz Saint-Fargeau** și **Robert Badinter**, au existat și alți aboliționiști francezi remarcabili care merită menționați, pentru că fiecare dintre ei a contribuit într-o oarecare măsură (mai mică sau mai mare), direct sau indirect, la abolirea pedepsei capitale în Franța și scoaterea ghilotinei (ca „mașină umană și democratică a terorii”) în afara legii. *„Considérez cette foule immense que l'espoir d'une exécution appelle dans la place publique : quel est le sentiment qui l'y conduit ? est-ce le désir de contempler la vengeance de la loi, et en voyant tomber sa victime, de se pénétrer d'une religieuse horreur pour le crime ? Le bon citoyen est-il le meilleur ce jour-là en regagnant sa demeure ? L'homme pervers abjure-t-il le complot qu'il méditait ? Non, messieurs, ce n'est pas à un exemple, c'est à un spectacle que tout ce peuple accourt. Une curiosité cruelle l'y invite. Cette vue flatte et entretient dans son âme une disposition immorale et farouche”.* (**Louis-Michel Lepeletier de Saint-Fargeau**).



*„Ceux qui croient à la valeur dissuasive de la peine de mort méconnaissent la vérité humaine. La passion criminelle n'est pas plus arrêtée par la peur de la mort que d'autres passions ne le sont qui, celles-là, sont nobles.”* (Robert Badinter, Profesor de Drept Penal, fost Ministru al Justiției/23 iunie 1981–19 februarie 1986, Părintele abolirii Pedepsei Capitale în Franța/9 octombrie 1981, Consultant la elaborarea Constituției României/1991, fost Președinte al Consiliului Constituțional Francez/4 martie 1986–4 martie 1995, fost Președinte de onoare al celui de-al 6-lea Congres Mondial contra Pedepsei cu Moartea/21–23 iunie 2016, Oslo–Norvegia ).

**Adrien Jean-François Duport** (1759–1798, aristocrat și reformator judiciar, președinte de tribunal între 1791–1792, deputat al **États généraux de 1789** între 1789–1791,–„*J'ose l'affirmer, Messieurs, la peine de la mort, fût-elle utile, ne compensera jamais les maux infinis qu'elle fait en altérant le caractère de tous.*”), **Alexandre-César-Charles-Victor Destutt, Marchiz de Tracy** (1781–1864, deputat politic „Parti de l'Ordre” în Adunarea Națională în timpul celei de-a Doua Republici/24 februarie 1848–2 decembrie 1851, membru–fondator în 1834 al **Société française pour l'abolition de l'esclavage** – „*La proposition [l'abolition de la peine de mort] que j'ai l'honneur de vous soumettre n'est que la conséquence nécessaire d'un principe qui, selon*

moi, est fondamental, d'un principe sur lequel repose, même à l'insu de beaucoup d'hommes estimables, toute société humaine : c'est le principe de l'inviolabilité de la vie humaine"), **Alphonse Marie Louis de Prat de Lamartine** (1790–1869, poet, scriitor, dramaturg și istoric, dar și personalitate politică care participă la Revoluția din 1948 și la proclamarea Republicii a 2-a franceze, care publică în 1830 o lucrare cu titlul „Contre la peine de mort”–„Heureux le jour où l'on verra disparaître devant la lumière divine ces deux grands scandales de la raison au dix-neuvième siècle: l'esclavage et la peine de mort !”), **Victor Schœlcher** (1804–1893, jurnalist și om politic, deputat de extremă stângă/1849–1851, 1871–1875 și senator 1875–1893 al Republicii a 3-a/ 8 martie 1876–31 mai 1942, semnată al decretului de abolire al sclavagismului în departamentele franceze ultramarine pe care le reprezenta–„Abolissez la peine de mort donc des condamnations irréparables, c'est un dernier hommage que le XIXe siècle doit à la raison et à l'humanité; abolissez la peine de mort, ce sera une gloire nouvelle pour la France!”), **Jules-François-Simon Suisse** (1814–1896, filosof și om de stat, președintele Consiliului de Miniștri între 1876–1877, deputat republican/1848–1849, 1863 – 1875 și senator republican/1875–1896 în timpul celei de a 3-a Republici–„Il n'y a rien que l'homme foule aux pieds si aisément qu'un cadavre”), **Victor Hugo** (1802 – 1885, poet, dramaturg, romancier francez, scriitor romantic, pair al Franței din 1845, senator al Parisului și membru al Academiei Franceze din 1841, militant pentru cauze sociale printre care și abolirea pedepsei capitale–„La peine de mort est le signal spécial et éternel de la barbarie. Partout où la peine de mort est prodiguée, la barbarie domine; partout où la peine de mort est rare, la civilisation règne. Ce sont là des faits incontestables.”), **Charles Lucas** (1803–1889, avocat parizian și inspector general și apoi, președinte al Consiliului inspectorilor generali ai închisorilor, autor al celebrei și prestigioasei lucrări „**Du système pénal et de la peine de mort**”–„La justice et l'humanité crient qu'il faut chercher d'autres leçons morales que celles dont la guillotine est la chaire, et dont le professeur est le bourreau.”), **Armand Fallières** (1841–1931, avocat republican moderat la , om de stat, ministru de Interne/1882–1883, ministru al Afacerilor Externe și președinte al Consiliului de Miniștri/1983, responsabil al închisorilor/1881–1883 și 1887, ministru al Justiției/1887–1888 și 1890–1892, președintele Senatului/1899–1906 și președinte al Republicii între 1906–1913,– „On ne peut juger un homme que par le bien qu'il fait.”), **Aristide Briand** (1862–1932, avocat și om de stat, sindicalist și militant socialist, fondator cu Jean Jaurès al Partidului Socialist, deputat/1902–1932, ministru al Instrucțiunii Publice/1906–1908, ministrul Justiției/1908–1909, 1912–1913, 1914–1915, ministrul Afacerilor Externe/1915–1917, 1921–1922, 1925–1932, președinte al Consiliului de Miniștri/1913, 1925–1926, 1929, inițiatorul unui **projet de loi visant à abolir la peine de mort.**–„C'est parce que, de tous les documents que j'ai consultés, il est résulté clairement pour moi que la peine de mort était inefficace, qu'elle n'était pas intimidante, comme on l'a dit, que je me suis présenté devant vous pour tâcher de vous faire participer à la conviction profonde que s'est faite en moi.”), **Jean Jaurès** (1859–asasinat pe 31 iulie 1914, deputat republican moderat și apoi socialist, pacifist și ostil pedepsei capitale, fondator al PFS/Partidul Socialist Francez activ între 1902–1905, „... nous disons que notre devoir est d'abattre la guillotine et de regarder au-delà les responsabilités sociales. Nous disons, messieurs, qu'il est très commode et qu'il serait criminel de concentrer, sur la seule tête des coupables, toute la responsabilité. Nous en avons notre part, tous les hommes en ont leur part, la nation entière en a sa part.”), **Albert Camus** (1913–1960, celebru scriitor și



filosof existențialist francez, distins cu Premiul Nobel pentru Literatură în 1957, animator al unei celebre dezbateri ***Réflexions sur la peine capitale***–„*Mais qu’est-ce donc que l’exécution capitale, sinon le plus prémédité des meurtres auquel aucun forfait criminel, si calculé soit-il, ne peut être comparé ?*”, **In memoriam „străinul” Albert Camus (1960–2020). Este oare „Cioma” lui Camus,...)** **Albert Léopold Naud** (1904–1977, membru al Rezistenței franceze, avocat penalist la Curtea cu Jurați, jurnalist, scriitor și militant politic, între 1952–1953 este unul dintre fondatorii asociației „*Union pour la liberté*” care relansează dezbaterea pentru abolirea pedepsei capitale din rațiuni filosofice și morale prin intermediul unor lucrări rămase celebre ***Tu ne tueras pas***–1959, ***Pour ou contre la peine de mort***–1967 și ***L’agonie de la peine de mort ?***–1972, în care dezvoltă noțiunea de „loterie capitală”–„*Une peine de mort dont on a honte ne peut plus être qu’une inutile barbarie.*”), **Pierre Bas** (1925–2015, om politic, administrator al Franței ultramarine în Africa și consilier al Curții de Conturi, „primul aboliționist al Franței moderne”, este marcat profund de **execuția lui Caryl Chessman** în SUA în 1960, „*Depuis 1974, il y a eu en France trois exécutions capitales, alors que plus de cinq mille crimes, susceptibles juridiquement d’amener les criminels à l’échafaud, avaient été commis. L’affaire est entendue, la peine de mort est à l’agonie, elle est même sans doute déjà morte. Il ne manque plus que le constat officiel du décès. (...). S’il est un homme en France pour affirmer, et démontrer à l’évidence, que trois têtes coupées en cinq ans ont changé quoi que ce soit à la délinquance et à la criminalité, mon combat perd une part de son sens. Mais nul ne fera cette démonstration impossible. Tout homme de bonne foi doit se poser cette question. Et la résoudre: ces trois têtes, oui, en quoi ont-elles servi la France ?*”– **Par ordre du sultan, une tête**. Publicat pe 24 mai 1979).



### Bibliografie (Jurnalul Bucureștiului)

1. **In memoriam Ziarul „Poliția Capitalei-955”**. În serial. Selecție de articole (prof. dr. Thomas CSINTA–atașat de presă, Franța), Partea III. (**Philippe Maurice**–„**Pedeapsa cu moartea este o crimă**”, „**Omul care învins**”

- ghilotina”, Philippe Maurice–„De la ură la viață, dreptul de a fi liber”, Pedeapsa capitală, Ghilotina–„mașină umană și democratică” a terorii)
2. **Remember 1981–2021. Abolirea Pedepsei Capitale în Franța cu 4 decenii în urmă** (Document istoric–prof. dr. Thomas CSINTA)
  3. **Remember. 1981–2021. „Ghilotina–mașină umană și democratică a terorii”. Abolirea pedepsei capitale în Franța cu 4 decenii în urmă** (Document istoric – prof. dr. Thomas CSINTA)
  4. **Condamnații la moarte sub președinția lui Giscard d’Estaing** (In memoriam Christian Ranucci – prof. dr. Thomas CSINTA)
  5. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Assian Regional Congress on the Death Penalty** (11-12 june 2015). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea I). Kuala Lumpur (Malaezia). Bătălia noastră pentru salvarea vieților compatrioților noștri, francezul Serge-Areski Atlaoui și românul Ionut-Alexandru Gologan (Corespondență de la prof. dr. Thomas CSINTA)
  6. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Assian Regional Congress on the Death Penalty** (11-12 june 2015). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea II). Kuala Lumpur (Malaezia). Bătălia noastră pentru salvarea vieților compatrioților noștri, francezul Serge-Areski Atlaoui și românul Ionut-Alexandru Gologan (Corespondență de la prof. dr. Thomas CSINTA)
  7. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Assian Regional Congress on the Death Penalty** (11-12 june 2015). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea III). Corespondență de la Kuala Lumpur (Malaezia). Lucrările congresului. Bătălia noastră pentru salvarea vieților compatrioților noștri, francezul Serge-Areski Atlaoui și românul Ionut-Alexandru Gologan (Corespondență de la prof. univ. dr. Thomas CSINTA)
  8. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra pedepsei cu Moartea. „Pădurea spânzuraților”. Al 4-lea Congres internațional contra pedepsei cu moartea.** Corespondență de la Kosuge Prison (Tokyo) și cel de-al 4-lea Congres Mondial contra Pedepsei Capitale (Geneva). Articol dedicat abolirii pedepsei capitale în Franța (cu 33 de ani în urmă – prof. univ. dr. Thomas CSINTA – în exclusivitate pentru Jurnalul Bucureștiului)
  9. **EPCM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea IV).** Contextul aboliționist în lume în timpul celui de-al 6-lea Congres Internațional Contra Pedepsei cu Moartea. (Oslo, Norvegia/21 – 23 iunie 2016)
  10. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea V).** Contextul aboliționist în lume în timpul celui de-al 6-lea Congres Internațional Contra Pedepsei cu Moartea (Corespondență de la prof. univ. dr. Thomas CSINTA)
  11. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea VI).** Contextul aboliționist în lume (în SUA) în timpul celui de-al 6-lea Congres Internațional Contra Pedepsei cu Moartea. (Oslo, Norvegia/21-23 iunie 2016 – corespondență de la prof. dr. Thomas CSINTA)

12. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Împreună contra Pedepsei cu Moartea (Partea VII).** Contextul aboliționist în lume în timpul celui de-al 6-lea Congres Internațional Contra Pedepsei cu Moartea. Actul final al Congresului (Oslo, Norvegia).
13. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Părintele și simbolul abolirii pedepsei capitale în Franța (cu 4 decenii în urmă),** profesorii Robert Badinter și Philippe Maurice (condamnat la moarte pe 28 octombrie 1980 de către Curtea cu Jurați de la Paris, ultimul grațiat de un președinte de stat francez). Corespondență din Franța (prof. dr. Thomas CSINTA–Monitorul Organizației pentru Apărarea Drepturilor Omului–Națiunile Unite)
14. **ECPM (Ensemble Contre la Peine de Mort). Rolul „pozitiv” al pedepselor lungi de închisoare.** Articol dedicat profesorului și cercetătorului medievalist Philippe Maurice, simbolul abolirii Pedepsei Capitale în Franța, unul dintre inițiatorii celebrei organizații aboliționiste franceze ECPM (Împreună Contra pedepsei cu Moartea), alături de profesorul de drept aboliționist Robert Badinter, „părintele” abolirii pedepsei capitale în Franța (consultant la elaborarea Constituției României în 1991)
15. **10 October–World Day Against the Death Penalty. Assian Regional Congress on the Death Penalty (11-12 june 2015, Kuala Lumpur).** Împreună contra Pedepsei cu Moartea (ECPM). Bătălia noastră pentru salvarea vieților compatrioților noștri, francezul Serge-Areski Atlaoui și românul Ionuț-Alexandru Gologan (Corespondență de la prof. univ. dr. Thomas CSINTA, Kuala Lumpur–Malaezia)
16. **10 October–World Day Against the Death Penalty. Remember: 6th World Congress Against the Death Penalty (21–23 june 2016, Oslo).** Împreună contra Pedepsei cu Moartea (ECPM). Bătălia noastră pentru salvarea vieților compatrioților noștri, francezul Serge-Areski Atlaoui și românul Ionuț-Alexandru Gologan (Corespondență de la Oslo – Norvegia, prof. univ. dr. Thomas CSINTA)
17. **„Împreună contra pedepsei cu moartea”** (Ensemble Contre la Peine de Mort). Congresele mondiale (regionale) de la Geneva, Madrid, Kuala Lumpur, Oslo, Paris, Bruxelles–calea către abolirea universală a pedepsei capitale)
18. **Documente ECPM & Amesty International**

Investigații jurnalistice în serial

Prof. dr. Thomas Csinta



# ÎMPREUNĂ CONTRA

## PEDEPSEI CU MOARTEA

Incursiune în domeniul execuțiilor în lumea contemporană.  
Necesitatea și importanța abolirii pedepsei capitale în lume.

Volumul 3

BUCUREȘTI - PARIS 2019



## Prefață



**Profesorul Thomas CSINTA** este un matematician și fizician teoretician de formație pluri-inter și transdisciplinară, adept al educației de excelență (gifted education) și jurnalist de investigație francez de origine română, cercetător specializat în studiul fenomenelor socio – judiciare cu ajutorul unor structuri matematice complexe (teoria haosului – sisteme complexe, teoria ergodică, teoria categoriile și rețelelor, cercetarea operațională și teoria sistemelor formale de tip Gödel)

**Autor a peste 600 de lucrări cu caracter științifico–didactic** (articole și cărți de matematică și fizică, respectiv, de investigație jurnalistică – atât în limba română cât și în limba franceză, repertoriare și în BNF – Bibliotecă Națională a Franței, „François Mitterrand”), **Profesorul Thomas CSINTA** – un adevărat ambasador al României în străinătate, care face cinste spiritului și inteligenței noastre românești, un adevărat artist al cuvântului din clasa marilor jurnaliști, a adus o importantă contribuție la promovarea culturii și civilizației franceze în lume, în general și în România, în particular.

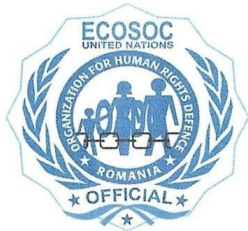
Grație acestor lucrări, timp de un deceniu și jumătate, peste 1.000 de tineri români cu abilități intelectuale înalte (absolvenți de liceu și studenți) au fost admiși în școlile superioare franceze de înalte studii – **Les Grandes Ecoles** (un sistem educațional elitist și unic în lume), în special, în cele științifico–ingineresti și economico–comerciale, dintre care, astăzi, majoritatea ca absolvenți, contribuie în calitate de cadre superioare sau de conducere la prosperitatea spirituală și materială a națiunii franceze în cadrul unor prestigioase instituții de învățământ superior și de cercetare, mari companii private sau de stat, civile și militare, multinaționale, specializate în tehnologia de vârf, respectiv, în cadrul administrației locale și centrale de stat.

În sfârșit, mai multe lucrări de investigație jurnalistică ale **Profesorului Thomas CSINTA**, au contribuit într-o serie de dosare criminale (de mare anvergură) la restabilirea adevărului istoric, care au permis (direct sau indirect) evitarea unor grave erori judiciare sau repararea acestora.



### **Generalul (r) Constantin–Bartolomeu Săvoiu**

*Prea Puternic Suveran, Mare Comandor al Supremului Consiliu de grad 33° și ultim al Ritului Scoțian Antic și Acceptat pentru România, Prea Respectabil Mare Maestru al Marii Loji Naționale Române fondată în 1880, Cel mai onorabil arhonte, deputat în Parlamentul European al Patriarhiei Ecumenice al Constantinopolului, (Co)Președinte Executiv al Uniunii Mondiale Masonice Tradiționale, (Co)Președinte al Alianței Mondiale a Bisericilor Canonice Ortodoxe*



**ROMANIA**

ORGANIZATIA PENTRU APARAREA DREPTURILOR OMULUI  
ORGANIZATION FOR HUMAN RIGHTS DEFENCE  
ORGANISATION POUR LA DEFENSE DES DROITS DE L'HOMME  
ORGANISATION FUR VERTEIDIGUNG DER MENSCHLICHEN RECHTEO  
ORGANIZZAZIONE PER LA DIFESA DEI DIRITTI UMANI



**AUTORIZATA DE GUVERNUL ROMANIEI**

**ECOSOC**  
United Nations

Nr. 99/ 10 dec. 22

## DÉLÉGATION PERMANENTE

auprès des Cours d'Assises et Cours d'Assises Spéciales Françaises

Nous, le Conseil Directeur de l'OADO (l'Organisation de la Défense des Droits de l'Homme–Conseil Economique et Social des Nations Unies), présidé par Monsieur le professeur de droit **H.E. HRH Lord Sir Florentin SCALETCHI** (avocat au Barrou de Bucarest), autorisons Monsieur le professeur de Mathématiques Appliquées aux Sciences Sociales **Thomas CSINTA** (journaliste d'investigation criminelle), notre attaché de presse permanente en France (à Paris) et rédacteur en chef du quotidien „Junalul Bucureștiului” (Journal de Bucarest–„Le Petit Parisien”), à assister, de manière officielle, à tous les procès criminels (devant les Cours d'Assises et Cours d'Assises Spéciales) au Tribunal Judiciaire de Paris (et les autres tribunaux français) durant l'année 2023

**l'Organisation de la Défense des Droits de l'Homme**

*Président H.E. HRH Lord Sir Florentin SCALETCHI*



2% din Impozitul către Stat il puteți alocă sponsorizării O.A.D.O. Conform art. 90 din Legea 571/2000 privind Codul Fiscal

9 Major Băcilă street, bloc 18, parter, sector 2, Bucharest - ROMANIA; [www.oado.ro](http://www.oado.ro)  
Phone/Fax: 0040/21/240 74 82; 0040/21/240 74 55; 0040/21/240 61 30; Mobil: 0372 780 313 E-mail: [oado\\_oado@yahoo.com](mailto:oado_oado@yahoo.com)





**Thomas CSINTA**, este un matematician și fizician de formație pluri-inter și trans-disciplinară, adept și promotor al educației de excelență și jurnalist de investigații criminale francez de origine română.

Ca profesor de matematici aplicate (*Enseignant-chercheur/Reserach professor*) în cadrul unui cabinet parizian de consultanță, universitară, studii și cercetări de pe lângă Școlile Superioare de Înalte Studii (*Conférence des Grandes Ecoles*), este însărcinat, de peste un sfert de secol, cu pregătirea marilor și tradiționalelor concursuri de admitere în școlile superioare de **înalte studii științifico-ingenerești** (*ENS-Normale Sup, GEIPI-ENI-Polytech, Avenir, Advance, X-Polytechnique, Centrale-Supelec, Mines-Ponts, E3A, CCP*), respectiv, **economico-comerciale** (*Accès, Sésame, HEC, ESSEC, EDHEC, ESCP-EAP, EM Lyon*) și **socio-umane** (*IEP-Sciences Po, EHESS*), precum și ale concursurilor naționale de titularizare în învățământul mediu (*Capes*), respectiv, în primul ciclu universitar (*Agrégation*).

Ca director de programe de cercetare **MASS** (*Matematici Aplicate în Științele Sociale*), este specializat în studiul fenomenelor (anti)sociale cu ajutorul structurilor matematice complexe (teoria haosului-sisteme complexe, teoria ergodică, teoria abstractă a categoriilor și a rețelilor, teoria grafurilor și cercetări operaționale, respectiv, teoria sistemelor formale de tip Gödel) și implicat în conducerea proiectelor de stagii de cercetare, precum și a proiectelor de diplomă (memorii, teze, etc.) de sfarșit de ciclu universitar, în cadrul acelorași școli (*Les Grandes Ecoles*), respectiv, în cadrul unor instituții universitare franceze cu statut de *Grande Ecole* (*Grand Etablissement*).

Cofondator al **IRSCA Gifted Education** (*Institutul Român pentru Studii și Cercetări Avansate în Educația de Excelență*), de peste un deceniu, este Director de studii în cadrul **CUFR România** (*Conseil Universitaire-Formation-Recherche auprès des Grandes Ecoles Françaises-Consultanță Universitară, Studii și Cercetări de pe lângă Școlile Superioare Franceze de Înalte Studii*), organism educațional franco-român agreat de către stat, având ca obiectiv, consilierea, orientarea și pregătirea candidaților români cu Diplomă de bacalaureat, respectiv a studenților din primul ciclu universitar (*Licență*), la concursurile de admitere în Școlile Superioare Franceze de Înalte Studii (*CPGE-Classes Préparatoires aux Grandes Ecoles, Grandes Ecoles*) și Universitățile elitiste franceze (*Licență, Master*), asigurând acestora aceleași șanse de reușită pe piața de competență, respectiv, a muncii, cât și colegilor lor francezi.

**Thomas CSINTA** este autor a peste 100 de lucrări de matematică, fizică, de educație și învățământ (cărți, articole, seminarii, colocvii, etc.) consacrate concursurilor de admitere în școlile superioare franceze de înalte studii științifico-ingenerești și economico-comerciale (*Prépa-Grandes Ecoles-Licență-Master*), atât în limba română cât și în limba franceză, repertoriare (ca lucrări de valoare) și în Biblioteca Națională a Franței „**François Mitterrand**”, precum și a cea 1.000 de articole de investigație jurnalistică gen eseu (lucrări de mare anvergură, subiecte de Diplomă de Licență și Master, respectiv, Doctorat) în domeniul științelor sociale (cu precădere în cel al comportamentului deviant, al marii criminalități-crimă organizată, crime de sânge, crime sexuale-kidnapping, crime economico-financiare, jihadologie-atenitate-terrorism, erori judiciare) ca jurnalist de investigații criminale (independent), redactor șef și director al publicației cu caracter cultural-științific și educațional **Jurnalul Bucureștilui** (ISSN 2784-0115 ISSN-L 2784-0115).

Grație acestor lucrări, peste 1.000 de tineri români cu abilități intelectuale înalte (absolvenți de liceu și studenți) au fost admiși în școlile superioare franceze de înalte studii-**Les Grandes Ecoles** (un sistem educațional ultraelitist și unic în lume), în special, în cele științifico-ingenerești și economico-comerciale, dintre care, astăzi, majoritatea, ca absolvenți, contribuie în calitate lor de cadre superioare de înaltă calificare sau de conducere la prosperitatea spirituală și materială a națiunii franceze în cadrul unor prestigioase instituții de învățământ superior și de cercetare, mari companii private sau de stat, civile și militare, multinaționale, specializate în tehnologia de vârf, respectiv, în cadrul administrației locale și centrale de stat.

În sfarșit, într-o serie de lucrări (științifice) dintre cele menționate mai sus (de investigație jurnalistică) ale profesorului **Thomas CSINTA**, au contribuit într-o serie de dosare criminale (de mare anvergură) la restabilirea adevărului istoric, ceea ce a permis (direct sau indirect) evitarea unor grave erori judiciare sau repararea acestora.



**Generalul (r) Constantin – Bartolomeu SĂVOIU**

Prea Puternic Suveran,

Mare Comandor al Supremului Consiliu de gradul 33° și ultim al Ritului Scoțian Antic și Acceptat pentru România,

Prea Respectabil Mare Maestru al Marii Loji Naționale Române fondată în 1880,

Cel mai onorabil arhonte, deputat în Parlamentul European al Patriarhiei Ecumenice al Constantinopolului